

Nr 870

Av herrar Lundström och Sundin, i anledning av Kungl. Maj:ts skrivelse nr 133, med överlämnande av redogörelse från Nordiska rådets svenska delegation.

Vid Nordiska rådets tionde session i Helsingfors år 1962 antogs en rekommendation till regeringarna i de nordiska länderna, vari dessa anmodades att vidtaga åtgärder för förstärkning av det nordiska samarbetet inom byggnadsforskningen såväl i vad avser samverkan mellan byggnadsforskningsinstitutioner som vad gäller arbetet på att förenhetliga normerna inom byggnadsverksamheten.

Rekommendationen grundade sig på ett betänkande från rådets ekonomiska niomannakommitté, vari bland annat uttalades:

De centrala nordiska byggnadsmyndigheternas samarbetsorgan är Nordiska Kommittén för Byggnadsbestämmelser (NKB), som sedan sin tillkomst år 1956 kunnat uträtta ett effektivt arbete och infört enhetliga nordiska normer på en rad områden inom husbyggandet. NKB har hittills icke åtnjutit egentliga statsbidrag. Avdelad personal har sysslat med de nordiska samarbetsfrågorna som tjänsteuppgifter vid sidan av det ordinarie arbetet. Statsunderstöd har knappast utgått annorledes än i form av reseersättningar. Med ökad finansiell hjälp skulle NKB kunna till behandling taga upp ett flertal uppgifter inom sitt naturliga verksamhetsområde berörande olika sektorer inom byggnadsområdet. I avsaknad av tillräckliga ekonomiska resurser har NKB hittills måst avstå härifrån.

Vid rådets session i april 1967 konstaterade dess ekonomiska utskott att i anledning av rekommendationen statsbidrag till NKB:s verksamhet utgått i Danmark och Sverige.

Det danska anslaget har av NKB självt bedömts som tillräckligt medan i Sverige endast ett relativt blygsamt belopp anvisats (10 000 kronor för budgetåret 1966/67). I Finland och Norge har över huvud taget inget särskilt anslag anvisats. Enligt vad ekonomiska utskottet inhämtat har de knappa resurserna lett till att samordningssträvandena gått mycket långsamt. Nordiska rådets ekonomiska utskott uttalade bl. a. följande:

Enligt ekonomiska utskottets mening är det angeläget att arbetet med att förenhetliga normerna inom byggnadsområdet intensifieras. Målsättningen för verksamheten bör vara identiska kvalitetskrav på material och byggnadsdelar vilket i sin tur möjliggör likadana kontrollbestämmelser. Härigenom skulle en helt fri handel i Norden med byggnadsmaterial bli möjlig. Detta skulle i sin tur möjliggöra produkter i större serier, ökad konkurrens och ökad strukturrationalisering.

Mot ovannämnda bakgrund anser ekonomiska utskottet betydelsefullt att NKB erhåller ett ökat ekonomiskt stöd.

Vi kan helt förena oss i detta uttalande. För nedbringande av byggnadskostnaderna är det angeläget att större serier kan åstadkommas. Mycket skulle här kunna göras om den gemensamma nordiska marknaden kunde bli en ekonomisk realitet även vad gäller byggnadsmaterial och byggnadselement. En förutsättning därvidlag är dock att alla kontrollbestämmelser och standardregler blir likartade. På detta fält utföres ett grundläggande arbete av NKB, som borde få ett effektivt statligt stöd. För små belopp kan här göras mycket betydande rationaliseringsvinster.

Den svenska regeringen har utsetts att koordinera arbetet med ifrågavarande rekommendation. Sverige bör därför gå i spetsen med detta arbete.

Vi hemställer,

att riksdagen vid behandlingen av Kungl. Maj:ts skrivelse nr 133 måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t understryka vikten av att det nordiska samarbetet på byggnadsforskningens område får tillräckliga resurser, så att man snabbt kan nå fram till enhetliga byggnadsbestämmelser.

Stockholm den 18 oktober 1967

Birger Lundström (fp)

Sven E. Sundin (cp)